

143వ అధ్యాయం

۱۴۳ - بَابُ اسْتِخْبَابِ الْمُصَافِحَةِ عِنْدَ
اللقاءِ وَبَسَاشَةِ الْوَجْهِ وَتَقْبِيلِ يَدِ الرَّجُلِ
الصَّالِحِ ، وَتَقْبِيلِ وَلَدِهِ شَفَقَةً ، وَمَعَانِقَةَ
الْقَادِمِ مِنْ سَفَرٍ ، وَكَرَاهِيَةَ الْإِنْجِنَاءِ

పరస్పరం కలుసుకున్నప్పుడు కరచాలనం చేసుకోవటం,
నగుమోముతో పలకరించటం, మంచి వ్యక్తుల చేతుల్ని
ముద్దాడటం, తమ పిల్లల్ని ఆప్యాయంగా ముద్దాడటం,
ప్రయాణం నుండి తిరిగొచ్చిన వారిని ఆలింగనం
చేసుకోవటం లాంటి పనులు అభిలషణీయమైనవి,
ఇతరుల్ని కలుసుకున్నప్పుడు వారి ముందు ఒంగటం
అవాంఛనీయం

885. హజ్రత్ అబుల్ ఖత్తాబ్ ఖతాదా
(రహ్మాలై) కథనం : నేను అనస్ (రజి)ని
'దైవప్రవక్త సహచరుల్లో కరచాలనం
చేసుకునే ఆచారం ఉండేదా?' అని అడి
గాను. దానికాయన ఉండేదని సమా
ధానమిచ్చారు. (బుఖారీ)

۸۸۵ - عن أبي الخطاب قتادة قال :
قلتُ لأنسٍ : أكانتِ الْمُصَافِحَةُ فِي
أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قال : نعم . رواه
البخاري .

(సహీహ్ బుఖారీలోని ఇస్తీజాన్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

కరచాలనాన్ని అరబీ భాషలో 'ముసాఫహా' అంటారు. ఈ పదం 'ముసాఅలా'కు
సమతుల్య పదం. కనుక దాని ప్రకారం ముసాఫహా అంటే ఒకని అరచేతిని మరొకతని అరచేత్తో
కలపటం. ముసాఫహా ఒకే చేత్తో చేయాలని ఆ పదమే చెబుతోంది. దైవప్రవక్త (సల్లం) విధానం
కూడా అదే.

886. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం :
 యమన్ వాసులు వచ్చినప్పుడు దైవప్రవక్త
 (సల్లం) తన అనుచరులతో, “మీ
 దగ్గరకు యమన్ వాసులు వచ్చారు.
 మొట్టమొదటగా కరచాలనం చేసే
 పద్ధతిని మీ దగ్గరకు తీసుకువచ్చింది
 వీరే!” అని అన్నారు.

۸۸۶ - وعن أنس رضي الله عنه قال :
 لَمَّا جَاءَ أَهْلُ الْيَمَنِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : « قَدْ
 جَاءَ كُمْ أَهْلُ الْيَمَنِ ، وَهُمْ أَوْلُ مَنْ جَاءَ
 بِالْمُصَافِحَةِ » رواه أبو داود بإسنادٍ صحيح .

(అబూ దావూద్ దీనిని దృఢమైన ఆధారా
 లతో ఉల్లేఖించారు)

(సుననె అబూ దావూద్ లోని సంస్కార ప్రకరణం)

ముఖ్యంశాలు

యమన్ లో కరచాలనం చేసుకునే ఆచారం ఉండేది. అక్కణ్ణుంచి కొంతమంది
 మదీనాకు వచ్చినప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) సమక్షంలో తమ ఆనవాయితీ ప్రకారం పరస్పరం
 కరచాలనం చేసుకోసాగారు. దైవప్రవక్త (సల్లం)కు వారి ఆచారం నచ్చింది. ఆయన ముస్లింలు
 కూడా దాన్ని ఆచరించాలని ఆదేశించారు. ప్రపంచంలో మంచి అనేది ఎక్కడున్నా ఇస్లాం
 ధర్మం దాన్ని గ్రహిస్తుందని, దానికి విరుద్ధంగా రవ్వంత చెడుని కూడా తీవ్రంగా ఖండిస్తుందని
 ఈ హదీసు చాటిచెబుతోంది.

887. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి)
 కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ
 విధంగా ప్రవచించారు : ఏ ఇద్దరు
 ముస్లింలయినా కలుసుకొని కరచాలనం
 చేసుకుంటే, వారు పరస్పరం విడిపోక
 ముందే వారిరువురిని మన్నించటం
 జరుగుతుంది. (అబూ దావూద్)

۸۸۷ - وعن البراء رضي الله عنه
 قال : قال رسول الله ﷺ : « مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ
 يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافِحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ
 يَفْتَرِقَا » رواه أبو داود .

(సుననె అబూ దావూద్ లోని సంస్కార ప్రకరణం)

888. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం : ఒక
 వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లం)తో మాట్లాడుతూ,
 “దైవప్రవక్తా! మాలో ఎవరయినా తమ
 సోదరుణ్ణిగాని, మిత్రుణ్ణిగాని కలుసు

۸۸۸ - وعن أنس رضي الله عنه
 قال : قال رجلٌ : يا رسولَ الله! الرجلُ مِنَّا
 يلقى أخاهُ أو صديقَهُ، أبتغيني له؟ قال :

కున్నప్పుడు అతని ముందు ఒంగ వచ్చా?” అని అడిగాడు. దానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఒంగకూడదని సమాధాన మిచ్చారు. “మరి అతన్ని కౌగిలించు కోవటంగాని, చుంబించటం గాని చేయ వచ్చా?” అని అడిగాడా వ్యక్తి. ‘అది కూడా చేయకూడదు’ అని సమాధాన మిచ్చారు దైవప్రవక్త (సల్లం). “అతని చేయిపట్టుకొని కరచాలనమయినా చేయవచ్చా?” ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ అడిగాడు. అందుకాయన సమాధానమిస్తూ “అది చేయవచ్చు” అన్నారు. (తిర్మిజీ - హసన్)

(సుననె తిర్మిజీలోని ఇస్తీజాన్ అధ్యాయాలు)

ముఖ్యాంశాలు

ఇతరుల్ని కలుసుకున్నప్పుడు వారికి ఒంగి మరీ సలాములు చెప్పటం, వారి ముందు మోకరిల్లటం, సాదాభివందనం చేయటం ధర్మవిరుద్ధమైన చేష్టలని పై హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది. కొంతమంది ఈ హదీసు భావం రుకూ లాగా వంగకూడదని, ఎదుటి వ్యక్తి గౌరవార్థం కాస్తంత వంగటంలో తప్పులేదని అంటారు. కానీ ఇవన్నీ నిరాధారమైన మాటలు. హదీసులో ఆసలు ఒంగటమే వారించబడిందన్న విషయం గమనార్హం.

రెండో విషయం : కరచాలనం ఒంటి చేత్తో చేయాలన్న దానికి ఈ హదీసు ప్రబల నిదర్శనం. ఇందులో చూచాయగా కరచాలనం చేసే పద్ధతి వివరించబడింది. పృచ్ఛకుడు చేయిపట్టుకొని కరచాలనం చేయవచ్చా? అని అడిగాడు గాని చేతులు పట్టుకొని చేయవచ్చా? అని అడగలేదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా అతను చెప్పిన ప్రకారం కరచాలనం చేసుకోవటానికి అనుమతించారు. దీన్నిబట్టి ఒంటి చేత్తో కరచాలనం చేయటం మస్నూన్ పద్ధతి అని తేటతెల్లమవుతోంది.

889. హజ్రత్ సఫ్ వాన్ బిన్ అస్సాల్ (రజి) కథనం : ఒకసారి ఓ యూదుడు తన యూద మిత్రునితో మాట్లాడుతూ, “మనిద్దరం ఆ ప్రవక్త దగ్గరికి వెళదాం పద” అన్నాడు. ఆ తర్వాత వారిరువురూ

٧١ قال: أَفَلَتَرْتَمُهُمْ وَيَقْبَلُهُ؟ قَالَ: (٧٢) قال: فَيَأْخُذُ بِيَدِهِ وَيُصَافِحُهُ؟ قَالَ: (نَعَمْ). رواه الترمذي وقال: حديث حسن.

٨٨٩ - وعن صفوان بن عسالٍ رضي الله عنه قال: قال يَهُودِيٌّ لِصَاحِبِهِ: إِذْهَبْ بِنَا إِلَى هَذَا النَّبِيِّ، فَأَتَيْتَا

బయలుదేరి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వెళ్ళి, ఆయన్ని తొమ్మిది స్పష్టమైన సూచనల గురించి అడిగారు. (ఉల్లేఖ కుడు మొత్తం హదీసుని వివరించాడు. దాని చివర్లో ఇలా ఉంది:) వారిరువురూ దైవప్రవక్త చేతిని, కాలిని ముద్దాడి, “తమరు నిజంగా దైవప్రవక్త అని మేము ధృవీకరిస్తున్నాం” అన్నారు.

(తిర్మిజీ తదితరులు దీన్ని ప్రామాణికమైన ఆధారాలతో వెలికితీశారు)

(సుననె తిర్మిజీలోని ఇస్తీజాన్ అధ్యాయాలు - సుననె నసాయిలోని విహార ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు తిర్మిజీ, నసాయి, ఇబ్నెమాజా మూడు గ్రంథాల్లోనూ పొందుపరచబడి ఉంది. అయితే మూడింటి ఆధారాలూ ఒక్కటేనన్న విషయం కూడా గమనార్హం. ఈ హదీసుకు సంబంధించిన ఆధారాల్లో అబ్దుల్లాహ్ బిన్ సలమా మురాదీ అనే వ్యక్తి ఉన్నాడు. హదీసు పరిశోధకులు ఇతన్ని బలహీన ఉల్లేఖకునిగా భారారు చేశారు. అందుకే ప్రముఖ ఆధునిక హదీసువేత్త షేఖ్ అల్బానీ (రహ్మాలై) ఈ హదీసుని బలహీనమైన హదీసుల జాబితాలో పొందుపరిచారు.

890. హాజిత్ ఇబ్నె ఉమర్ (రజి) ఒక వృత్తాంతాన్ని వివరిస్తూ ఇలా అన్నారు : మేము దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వెళ్ళి ఆయన చేతిని ముద్దాడాము.

(అబూ దావూద్)

(సుననె అబూ దావూద్లోని సంస్కార ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసుకు సంబంధించిన ఆధారాల్లో యజీద్ బిన్ అబూ జియాద్ హాఫీ అనే వ్యక్తి ఉన్నాడు. ఈయన కూడా బలహీనమైన ఉల్లేఖకుడే. అందుకే షేఖ్ అల్బానీ (రహ్మాలై) ఈ హదీసుని కూడా బలహీనమైన హదీసుల జాబితాలో పొందుపరచారు. అయితే ఈ అధ్యాయానికి సంబంధించిన ఇతర అనేక హదీసులు దైవప్రవక్త సహచరులు కొన్ని సందర్భాల్లో

رسول الله ﷺ، فَسَأَلَهُ عَنْ تِسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ؛ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ إِلَى قَوْلِهِ: فَقَبَّلَا يَدَهُ وَرَجَلَهُ، وَقَالَا: نَشْهَدُ أَنَّكَ نَبِيٌّ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ صَحِيحَةٍ.

ఆయన చేతిని ముద్దాడారన్న విషయాన్ని సమర్థిస్తున్నాయి. కనుక మహాత్ముల, దైవభక్తి పరాయణులైన పండితుల చేతుల్ని అప్పుడప్పుడూ ముద్దాడుతూ ఉండటంలో తప్పులేదు. అయితే దాన్ని ఆచారంగా చేసుకోకూడదు.

891. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి.అన్ హా) కథనం : హజ్రత్ జైద్ బిన్ హారిసా (రజి) మదీనా నగరానికి వచ్చినప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) నా ఇంట్లోనే ఉన్నారు. జైద్ మా ఇంటికొచ్చి తలుపు తట్టారు. (వచ్చింది జైద్ బిన్ హారిసా అని తెలియ గానే) దైవప్రవక్త (సల్లం) పట్టరాని సంతోషంతో తన అంగవస్త్రాన్ని ఈడ్చు కుంటూ ఎదురెళ్ళి ఆయన్ని ఆలింగనం చేసుకొని చుంబించారు. (తిర్మిజీ - హసన్)

(సుననె తిర్మిజీలోని ఇస్తీజాన్ అధ్యాయాలు)

۸۹۱ - وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قَدِمَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ الْمَدِينَةَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَيْتِي، فَأَتَاهُ فَفَرَّغَ الْبَابَ، فَقَامَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ يَجْرُ ثَوْبَهُ، فَأَعْتَقَهُ وَقَبَّلَهُ. رواه الترمذي وقال: حديث حسن.

ముఖ్యాంశాలు

షేఖ్ అల్ బానీ గారు ఈ హదీసుని బలహీనకోవకు చెందిన హదీసుగా నిర్ధారించారు. ఈ హదీసు పరంపరలో ముహమ్మద్ బిన్ ఇస్హాఖ్ అనే ఒకతనున్నాడు. ఇతను తదలీస్ చేస్తాడని ప్రతీతి. ఇతనే గాకుండా బలహీనకోవకు చెందిన ఉల్లేఖకులు ఇంకా ఇద్దరు ఈ హదీసు ఆధారాల్లో ఉన్నారు.

ఏమైనప్పటికీ 'చుంబనా'నికీ సంబంధించిన ఉల్లేఖనాలన్నీ కూడా హదీసు పరిశోధకులు, హదీసువేత్తల దృష్టిలో బలహీనమైనవిగా భావింపబడుతున్నాయి. కనుక పరస్పరం కలుసు కున్నప్పుడు కేవలం ఒంటిచేత్తో కరచాలనం చేసుకుంటే చాలు. వీలైతే ఆలింగనం కూడా చేసుకోవచ్చు. కొంతమంది పండితులు ఆలింగనాన్ని అభిలషణీయమైన ఆచరణగా భావిస్తారు.

892. దైవప్రవక్త (సల్లం) తనకు ఈ విధంగా ఉపదేశించారని హజ్రత్ అబూ జుర్ర (రజి) తెలియజేశారు : “ఏ మంచి పనినీ అల్పమైనదిగా తలపోయకు. ఆఖరికి నీ సోదరుణ్ణి నగుమోముతో పలకరించటాన్నయినా సరే. (ముస్లిం)

۸۹۲ - وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله ﷺ: «لَا تَحْفَرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنَّ تَلَقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِيقٍ» رواه مسلم.

893. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం : ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) (తన మనుమడయిన) హసన్‌ను ముద్దాడు తుండగా, అఖ్రా బిన్ హాబిస్ అనే వ్యక్తి అది చూసి ఆశ్చర్యపోతూ, “నాకు పదిమంది పిల్లలున్నారు. కాని నేను ఇప్పటివరకు వారిలో ఎవర్నీ ముద్దాడి ఎరుగను” అన్నాడు. అందుకాయన, “ఇతరుల మీద దయజూపని వ్యక్తి దయాదాక్షిణ్యాలకు పాత్రుడు కాజాలడు” అని అన్నారు.

(బుఖారీ - ముస్లిం)

۸۹۳ - وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قبَّلَ النبي ﷺ الحسن بن علي رضي الله عنهما، فقال الأقرع بن حابس: إنَّ لي عشرة من الولد ما قبَّلتُ منهم أحداً. فقال رسولُ الله ﷺ: «مَنْ لا يَرْحَمْ لا يُرْحَمْ!» متفقٌ عليه.

